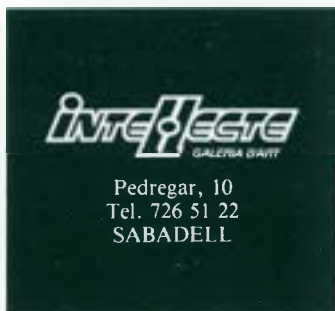

Al pas dels dies *per Joan David*

BERNARDA ANTOLIN a INTEL.LECTE

Una vegada més, Antolin presenta un nodrit conjunt de la darrera promoció. Obres que segueixen representatives de l'esforç que l'artista fa, constantment, per trascendir en temes en els quals la vivacitat del color segueix a un -podríem classificar- naturalisme líric. Es tracta d'un conjunt que respon a una concepció artística brillant i concreta.

És pintura d'acció de conjunt, de factura exuberant i perfectament cenyida a l'argument. Les dues obres, al meu humil entendre, que sobresurten són precisa-

ment les que s'inclouen en el catàleg com a representacions figuratives, per tècnica emprada, per solució de problemes més difícils de resoldre i que fugen del simple enfoc decoratiu per entrar de ple en el fons humà del model. La nostra comentarista, Rosa Ten, ens fa present que Bernarda Antolín "és alumna i seguidora de l'escola de Sanvicens i de Teresa Llàcer que té d'ells la tècnica i els coneixements d'ofici, però que la inspiració, la forma personal que empra el pintar són ben personals..."

Aquests conceptes jo els subratllo sense cap mena de dubte en analitzar l'obra que en diverses mostres i al decurs dels anys ens ha corprès; aquesta vegada i degut a la gran abundor de pintura paisatgística i decorativa, ens fa inclinar més especialment vers una pintura més influenciada per la Teresa Llàcer. En cap moment, però, no exclou l'expressió d'un organisme viu i inquietant viratge d'extraordinària suggestió, entesa dels motius i imperiós cromatisme saturat d'empenta de vida.

EMILI HIERRO

L'obra de Hierro segueix representativa d'unes maneres de fer i entendre les coses representades dia a dia, si cap, amb més perfecció, assolint uns graus de solidesa en el lligat afermat d'un joc explícitament constructiu al ensems que fonamentalment emocional. La ciutat, en una equilibrada representació, és fruit madurat d'un continuat esforç de treball i d'un net sentit de visió.

Hi ha un lirisme sorprenent que relliga serenament la relació dibuix i color i ens fa viure el diàleg preciosista en el qual la síntesis resol el problema de la veracitat palpitant en el tribut que, fidel fins al límit, als temes representats ens introdueix d'una manera fina i assenyada al fons virtual de l'obra.

DAVID PAPELL a NEGRE ART

La preocupació de l'artista és fer les coses ben fetes i no pas simplement copiades; en elles es fixa, amb un predomini d'afecció al retrat tot ço que es refereix a un cert dia, en una determinada hora i en un determinat moment i això, argumentat amb colors que molt possiblement no es tornaran a repetir; en determinats moments l'artista es sentirà pres per coses que ja han passat, però que, en definitiva són l'origen informatiu que dia a dia i en determinats moments sen's presenta com a pintura fresca i ben orientada. La màgica virtut d'una pintura és que resta principalment quan a temes urbans es refereix, s'incriu en el portaveu històric de la ciutat i en conseqüència no es perd una visió i un fet que de no haver passat perdria

tota eficàcia. L'obra per tant s'expressa documentalment amb estil ben recomanable. El conjunt i diversificació dels temes, acusadament temes marins i temes florals, serviran a personalitzar més i més la personalitat de l'artista que avui el veiem plenament identificat entre la present figuració i la poètica del signe.

JOAN BAUSA a NEGRE ART

La mostra sorpren per la finor amb que es comporta la interpretació íntimament conceptual. L'autor tracta simplement d'expressar-se d'acord amb la personalitat que preten conquerir; no coneixíem obres anteriors, motiu que ens impedeix de fer-ne relació de coherència. En una altra ocasió ja podrem dedicar-hi més judici.

RUEDA a NEGRE ART

En l'obra de Rueda veiem recollida la matèria pictòrica amb una visió sensibilitzant; hi ha un fons impressionista lluminós i unes harmonies cromàtiques que allunyen les crueses que en certs moments s'afiancen en els contrastes de color. L'artista ha aconseguit crear una preocupació oferint-nos riquesa psicològica, obres d'expressió coherent d'una maduresa tècnica i estilística que transporta al llenç amb una personal i vera fantasia exaltada que, al cap i a la fi, sap aprofunditzar en l'èssència de ço interpretat. En el fons, el conjunt respon a una personalitat que codifica sentiment i visions personals.

ALBERT SITJES a GALERIES ROVIRA

Albert Sitjes és artista pintor al ensems que professor. Posseeix per tant coneixements suficients per no presentar en les seves exposicions obres que no posseeixen plena responsabilitat; això vol dir que tècnicament no ofereixen defectes; en totes les vegades que hem admirat la seva producció sempre s'ha produït la sorpresa i aquesta la tècnica ha dominat a l'anècdota. Ara, però, el conjunt respon a dos punts importants; per una part la sàvia preparació i el talent de recerca i per l'altra l'expressivitat i el ritme intern que la transparent exaltació del color i el dibuix àgil i segur permeten classificar l'obra en conjunt com a fruit d'un art savi, original i actualísim.

MOISÈS a Acadèmia de Belles Arts

L'obra fotogràfica de Moisés és l'obra d'un autèntic artista professional de la fotografia. La professió, per ell, no posa límit a un fet de simple captació del tema escollit. El tècnic es recolsa en la imatge captada la que profunditza en la visió personal i en la que la idea inicial pren un sentit personal amb una força impresa fruit d'un treball dia dia més acurat i en el qual l'artista infón aquell saber de com es fa la feina que cal fer per tal d'assolir, dia dia, el complement més just, sí que a l'ensems el saber perquè es fa, a fi que tingui la profunditat del goig per tal que s'aconsegueixi una llum especial el seu treball. En el fons de tot hi llueix una forma d'expressió seduïda per la visió d'autèntica obra d'art.

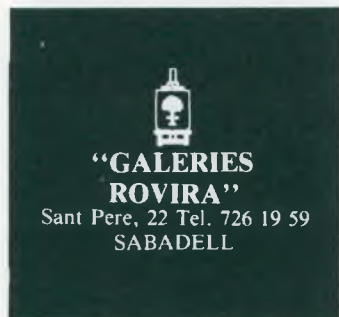

PERE RUIZ GRIMA a NEGRE ART

Vaig llegir una vegada unes notes que amb és grat reproduir. "Sols captem la plena importància d'una obra d'art quan reproduïm en nostres propis processos vitals els processos de l'artista al produir l'obra". L'actitud que l'artista adopta davant els espectadors és una actitud obertament disciplinada; l'obra realitzada, sigui en dibuix o en pintura fa en tot moment la descoberta de l'home, i és precisament en l'obra que es revela sempre el veritable home, talment un autorretrat que en el moment de realitzar-se es complementa en el model, que sempre que se situa com a objecte i que es fa necessari que aquest parli al nostre sentiment. La tècnica, certament fa miracles, emperò la passió per la bellesa ha dit Baudelaire "és càncer que tot ho devora".

SERRA SOLER a GALERIES ROVIRA

Aquest pintor s'ha guanyat un crèdit amb un tema que és els in-

teriors de les masies catalanes. I bé que ho fa; sap buscar racons i angles de cada masia, que tenen la nostàlgia de la vellura. Els vells estris i atuells propis del camp, de la pagesia; les grans portalades que s'obren a un exterior lluminós; racons íntims que el temps va arramblant...

Serra Soler, però, ho recupera i ho vivifica amb la seva amorosa dicció plàstica.

LUCA MONZANI a GABARRÓ ART

Heus ací un artista italià, afinat a la ciutat comtal que s'estrena a casa nostra. I ho fa amb una notable col·lecció d'obres de concepció vanguardista. Són riques i

originals tant les figuratives com les abstractes.

Juga i conjuga composició i color i sap aconseguir una bella harmonia que les fa destacables amb tot el reconeixement plàstic.

Una obra de mèrit, certament.

XAVIER CABA a WATTS ART, de Castellar del Vallès

Xavier Caba segueix en la seva línia en la qual ha adquirit la fermesa d'una empremta, assolida per un llarg ofici, seriós i compromés.

L'obra de Xavier Caba s'admira pel seu rigor en l'execució.

PATXO a GARGOTS

Aquesta jove pintora ha presentat unes obres suggerents, plenes d'imaginació i de tendresa, com s'ha dit.

Ens duu en un món d'encanteri, enmig d'una flora i d'una fauna plenes de delicadesa. Una concepció màgica, idíl·lica i onírica, expressada amb una dicció clara, receptiva.

ASSOCIACIÓ D'ESCUPTORS DE CATALUNYA

Aquesta Associació ha presentat al Museu d'Art, una mostra en la qual hi ha participat disset escultors, entre ells s'hi compta el sabadellenc Tino Izquierdo.

Una variada mostra; variada de conceptes i tècniques, però, per això mateix força interessant.

Cal valorar i elogiar la iniciativa de la dita Associació per aquesta mostra, que és itinerant per a una major difusió. Val la pena donar-se a conèixer i oposar-se a l'"adust i tancat entorn".

Llibres

LES COMARQUES I ELS MUNICIPIIS DE CATALUNYA.

Marc-Aureli Vila. Col·lecció: Població i Territori -4. Edita: Generalitat de Catalunya. Barcelona 1989.

Recentment la Generalitat de Catalunya ha editat "Les Comarques i els Municipis de Catalunya" del que n'és autor Marc-Aureli Vila. El llibre conté: 1. "L'organització territorial de Catalunya" 2. "Les comarques i els seus municipis". 3. "Les llistes oficials i codificació" i 4. "Anexos". S'hi acompanya un mapa de les Comarques de Catalunya.

Tots els sabadellencs coneixem a Marc-Aureli Vila i Comaposada, geògraf, polític i advocat, que si bé nascut a Barcelona (1908), és fill de Pau Vila i Dinarens, geògraf sabadellenc i Membre Honorari de la Fundació Bosch i Cardellach de Sabadell.

El llibre està presentat per Josep Gomis i Martí, Conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya i n'ha fet la Introducció el sabadellenc Jaume Busqué i Barceló, geògraf, que fa constar que "aquest llibre s'ha de considerar com la reedició posada al dia i ampliada de dos llibres: "Els Municipis de Catalunya (segona edició Barcelona 1982) i "Les Comarques de Catalunya. Notes geohistòriques" (Barcelona 1983), l'autor dels quals fou Marc-Aureli Vila, i afegeix, que "sigui un instrument de consulta i de treball i serveixi per el millor coneixement dels municipis i comarques de Catalunya".

Jaume Busqué i Barceló, és fill del nostre amic i col·laborador de QUADERN, en Jaume Busqué i Marcet, i és també, Membre Corresponsent a Barcelona, de la Fundació Bosch i Cardellach de Sabadell.

JOSEP PLANS SOLÀ, pintor.

Amb aquesta obra s'enceta una nova col·lecció: "Persones", a la qual es pretén incorporar aquelles persones que en el camp sociocultural-artístic de Sabadell deixen entre nosaltres el seu exemplar testimoni.

Aquest primer número és dedicat a Josep Plans, que fou un artista pintor de vocació dotat d'una gran sensibilitat. En el llibre s'hi glosa l'home i l'obra, amb textos de Montserrat Carné, Joan Cuscó, Joan David, Camil Fàbregas, Joan Plans, Teresa Plans i Antoni Vila Arrufat.

A més conté reproduccions d'olis, aquarel·les i dibuixos -en blanc i negre i en color-, així com un àlbum fotogràfic que conforma una miscel·lània documental d'aquest artista.

El llibre fou presentat per Joan Cuscó, a l'Acadèmia de Belles Arts, el dia 14 de novembre prop passat, en ocasió de la inauguració d'una mostra antològica dedicada a Josep Plans; una mostra ben representativa d'aquest pintor que, en certa manera, ha esdevingut un retrobament molt adient.

En conjunt, llibre i exposició han resultat un homenatge a aquest artista, el qual -com bé ho ha dit Antoni Vila Arrufat- té un "intens sentit musical que informa la seva obra, aquesta rica policromia, que fa pensar sempre en un gran conjunt polifònic, d'una plenitud i riquesa de qualitats i timbres, frescs, joves, ardits, moderns, expressius".

Editat per la Fundació Amics de les Arts i de les Lletres de Sabadell. 64 pgs. (28x14 cms.).